

"Na hiljadu raznih jezika, u najraznoličnijim uvjetima života, iz veka u vek, od drevnih patrijarhalnih pričanja u kolibama, pored vatre, pa sve do dela modernih pripovedača koja izlaze u ovom trenutku iz izdavačkih kuća u velikim svetskim centrima, ispreda se priča o sudbini čovekovoju koju bez kraja i prekida pričaju ljudi ljudima." To je između ostalog rekao Ivo Andrić u govoru prigodom primanja Nobelove nagrade.

Jedna od tih priča koju bez kraja i prekida pričaju ljudi ljudima jest i priča grčkog i rimskog čovjeka. To je priča o sudbini, priča o životu, ljubavi, radosti i patnji, priča o događajima. Nalazeći se negdje na putu od drevnih patrijarhalnih pričanja, još svježih u njegovoj glavi, osvježavajući prošlost pjesmama pjesnika zaodjenutim mitskim shvaćanjima, a upućen prema budućnosti, nalazeći se u svom povijesnom trenutku, antički je čovjek bio jedan od preteča i naše književnosti i velikih izdavačkih kuća.

Osjećajući da je postao centrom svijeta, barem u neku ruku, osjećajući da se sve nekako vrti oko njega i da je bačen u taj kovitlac, antički čovjek dao nam je svoje misli i svoje osjećaje, pružio nam je svoj ponos i svoj plač, ostavio nam je svoje bitke i svoju prošlost, pokazao nam svoje sanje i svoj život, projicirao nam je svoje bogove i božice. I mi se vrtimo na tom Olimpu misli i Parnasu srca, na Helikonu jednoga i s Muzama drugoga, i mi osjećamo tu toplinu, osjećamo sunce Mediterana s mirisom borova i maslina, osjećamo azur neba i boje vinograda, čujemo pjesmu iz šuma i udar vesala o morsku pučinu, ali ujedno isprepletano vidimo i olujno nebo, kriku neutješivu galebova i otegnut tužan zvuk iz utroba galija, osjećamo vjetar koji se diže na moru i baca valove, a tisuće kapljica vode lete u nedogled.

Danas kada izlazi prvi broj ovog našeg lista, željeli bismo da kroza nj pristup problematici klasične filologije bude lakši.

Naše doba, s pravom ponosno na vlastita velika dostignuća u znanosti i tehnici, često nije dovoljno svjesno svog duga prema davnim misliocima koji su stvorili čvrste temelje na kojima počiva sve što je evropski čovjek izgradio.

"U praktičnom djelovanju drugi su narodi i drugi kulturni krugovi došli do istih iskustava kao i Grci. Ali ono u čemu se grčki način mišljenja od samog početka razlikovao od načina mišljenja drugih naroda bila je sposobnost da praktično pitanje postavi kao načelno i tako dosegne gledišta s kojih se može u šarenilu iskustava uspostaviti red i učiniti ga pristupačnim ljudskom mišljenju. Početak zapadne kulture karakterizira uska povezanost načelnog postavljanja pitanja

i praktičnog djelovanja koju su ostvarili Grci . Na toj povezanosti leži cjelokupna snaga naše kulture još i danas ." To su riječi Wenera Heisenberga .

Naš list trebao bi imati kao okosnicu klasičnu filologiju , ali on bi tretirao i ostale znanstvene discipline , ukoliko bi u pojedinim temama interferirale s klasičnom filologijom , kao između ostalog , npr . komparativnu književnost , kroatistiku s hrvatskim latinizmom , opću lingvistiku , povijest , arheologiju .

Suradnja u listu otvorena je i studentima i profesorima klasične filologije , kao i u pojedinim slučajevima i djacima klasičnih gimnazija , pa i svima onima čiji se prilozima uklapaju u tematski okvir lista .

Možda je i jedan od motiva za pokretanje ovakva lista to što bi njime bila dana jedna od mogućnosti za realizaciju i temeljne koncepcije sveučilišne reforme : koordiniranje srodnih znanstvenih disciplina i angažiranje studenata za kreativan znanstveni rad i time ostvarivanje njihova svestranijeg i dinamičnijeg profila .